
Organitzacions internacionals i tractats

PID_00258219

Xavier Fernández Marín

Índex

Introducció	5
1. <i>Correlates of War</i>: la base	7
2. Autoritat de les organitzacions internacionals	11
3. Llei internacional: tractats	12
Bibliografia	13

Introducció

Els darrers anys hi ha hagut un gran increment de l'interès per estudiar organitzacions internacionals de manera comparada. Tradicionalment, les relacions internacionals o els estudis des del punt de vista del dret o l'economia s'han enfocat a analitzar organitzacions internacionals amb aproximacions quasi antropològiques. És a dir, amb estudis de cas en profunditat, però sense relacionar-les amb altres organitzacions. Es considerava que eren organitzacions prou diferents per a merèixer tractaments diferents, i no pas considerar-se part d'una mateixa història. Però la ciència política, i especialment els darrers anys, ha estat ocupada a estudiar de manera comparada les organitzacions internacionals. En aquest mòdul introduïrem les compilacions de dades sobre organitzacions de què disposem.

1. *Correlates of War*: la base

La referència en organitzacions internacionals des d'una perspectiva comparada és la base de dades de *Correlates of War* sobre organitzacions internacionals, activa des dels anys setanta (Wallace i Singer, 1970). La idea primigènia era la d'estudiar fins a quin punt el contacte dels països en diferents organitzacions internacionals aplacava els afanys d'agressió i de guerra mútua. No deixa de ser una extensió del que hem vist en el mòdul anterior sobre relacions bilaterals, contagi i contacte. Però en aquest cas, formalitzat en organitzacions internacionals.

La base de dades actual, en la seva versió 2.3, va ser publicada el 2015 i conté dades d'organitzacions internacionals entre el 1815 i el 2010. Les característiques per a definir una organització com a organització internacional han de complir els tres criteris següents:

- **Membres:** com a mínim hi ha d'haver tres membres del sistema internacional d'estats.
- **Sessions:** com a mínim ha de tenir una sessió plenària cada deu anys.
- **Secretariat:** té un secretariat permanent amb la seva corresponent seu central.

Les dades s'extreuen del *Yearbook of International Organizations*, que publica anualment la Unió d'Organitzacions Internacionals i que conté més de seixanta-cinc mil entrades. Però amb els criteris abans esmentats el nombre d'organitzacions el 2010 es queda en poc més de dues-centes.

Per a obtenir les dades d'estats membres d'organitzacions internacionals es fa de manera similar a les altres bases de dades del projecte COW que hem vist anteriorment:

```
tmp <- tempfile()
download.file("http://www.correlatesofwar.org/data-sets/IGOs/IGO_stateunit_v2.3.zip", tmp)
file <- unzip(tmp, files = "IGO_stateunit_v2.3.csv")
igos <- read.table(file, header = TRUE, sep = ",", na = "-9", fill = TRUE)
names(igos) [1:15] # Només els primers 15 noms de variables

## [1] "ccode" "country" "state" "year" "AAID" "AAB"
## [7] "AACB" "AACarib" "AALCO" "AARO" "AATA" "AATPO"
## [13] "ABEDA" "ABEPSEAC" "ACC"

dim(igos)

## [1] 8102 533
```

Lectura recomanada

Michael Wallace; J. David Singer, (1970). «International Governmental Organization in the Global System, 1815-1964». *International Organization* (vol. 24, núm. 2, pàg. 239-287).

En aquest cas, la matriu consta de més de vuit mil entrades, corresponents a països × anys, i les columnes, a partir de la cinquena (AAAID) corresponen al tipus de relació entre aquest estat concret i l'organització internacional (des de cap relació de pertinença fins a pertinença plena).

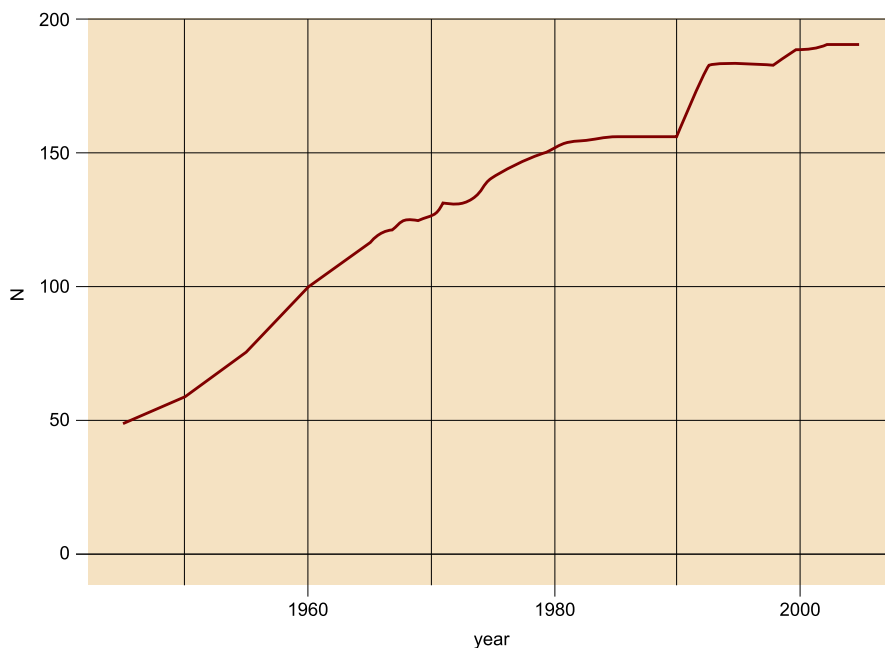
Cal que et refiïs del llibre de codis per a poder obtenir el nom complet de l'organització, i no només l'acrònim tal i com surt a la base de dades. Per exemple, per a traçar el nombre d'estats membres de ple dret a les Nacions Unides has d'escollir només la variable «UN» i deixar córrer anys anteriors a la seva creació. Després, crees una variable que té valor 1 si el valor de «UN» és 1 (pertenença completa a l'organització) i és sabut (no és un valor perdut o *missing*), i valor 0 quan el valor d'«UN» és qualsevol altra cosa, amb la funció `ifelse()`. Un cop tens la variable de pertinença completa `full.membership` agrupes les dades per any i simplement sumes el nombre d'uns.

```
igo.un <- igos %>%
  select(country, year, UN) %>%
  filter(year >= 1945) %>%
  mutate(full.membership = ifelse(UN == 1 & !is.na(UN), 1, 0)) %>%
  group_by(year) %>%
  summarize(N = sum(full.membership))
```

I fas la figura d'evolució temporal.

```
ggplot(igo.un, aes(x = year, y = N)) +
  geom_line() +
  expand_limits(y = 0)
```

Figura 1. Evolució del nombre absolut d'estats membres de ple dret de les Nacions Unides

En el cas de voler el nombre d'organitzacions a què pertany un estat, primer de tot cal filtrar les observacions per estat membre (`filter()`) i després fer una transformació de les dades perquè les organitzacions internacionals, que són a les columnes, quedin com una variable més¹ amb la funció `gather()`. Després només cal que apliquis altre cop la transformació per a quedar-te amb els casos en què l'estat és membre de ple dret i descartis els altres.

⁽¹⁾Això es coneix com un *reshape*, donar forma a les dades. En aquest cas, de versió ampla (*wide*, perquè els noms de les variables contenen informació) a versió llarga (*long*, que és on s'han multiplicat el nombre d'observacions).

```
candidat <- "Argentina"
igo.candidat <- igos %>%
  filter(country == candidat) %>%
  gather(IGO, membership, -ccode, -country, -state, -year) %>%
  mutate(full.membership = ifelse(membership == 1 &
!is.na(membership), 1, 0))
head(igo.candidat)
```

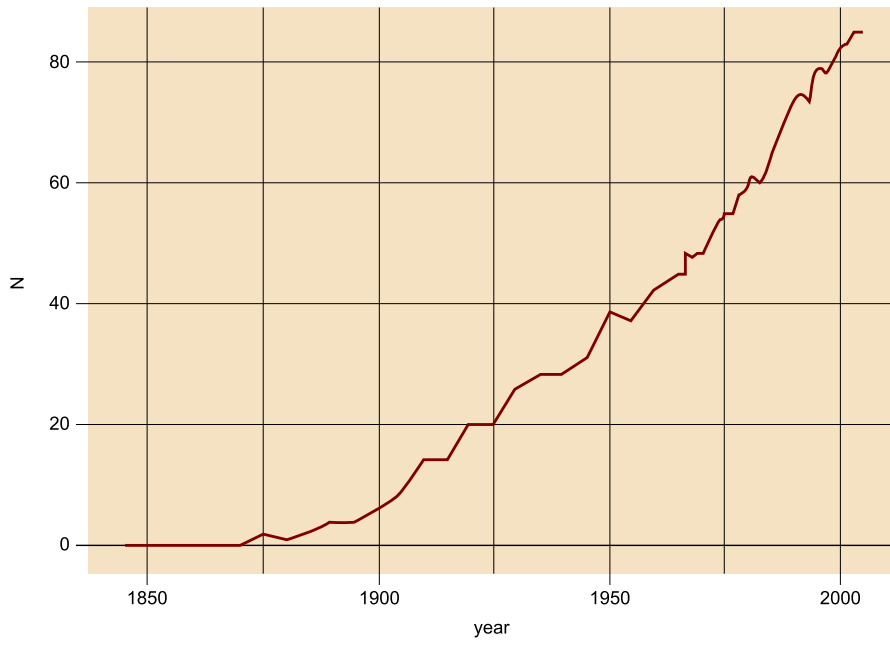
```
##   ccode  country    state year  IGO membership full.membership
## 1   160 Argentina argentina 1845 AAAID          -1             0
## 2   160 Argentina argentina 1850 AAAID          -1             0
## 3   160 Argentina argentina 1855 AAAID          -1             0
## 4   160 Argentina argentina 1860 AAAID          -1             0
## 5   160 Argentina argentina 1865 AAAID          -1             0
## 6   160 Argentina argentina 1870 AAAID          -1             0
```

Ara agrupa les pertinences per any i calcula la suma d'organitzacions anuals.

```
igo.candidat.anual <- igo.candidat %>%
  group_by(year) %>%
  summarize(N = sum(full.membership))

ggplot(igo.candidat.anual, aes(x = year, y = N)) +
  geom_line() +
  expand_limits(y = 0)
```

Figura 2. Evolució del nombre d'organitzacions internacionals de què és membre de ple dret un estat candidat, en aquest cas l'Argentina, en termes absoluts

2. Autoritat de les organitzacions internacionals

Recentment s'han començat a estudiar característiques administratives i polítiques de les organitzacions internacionals, més enllà de la xarxa de pertinença. La referència més destacada, tant per abast (quantitat d'organitzacions) com per sistematització (tractament acurat de les dades i interès profund per a quantificar i tractar les característiques recollides) és la de Hooghe i Marks (2015).

Basant-se en la base de dades del COW els autors afegeixen tres criteris més:

- **Multifuncionals:** que tinguin parts legislatives, executives i administratives.
- **Personal:** que tinguin almenys cinquanta persones treballant-hi.
- **Web:** que tinguin una adreça i una web.

En aquest cas, els autors busquen establir una mesura de *delegació d'autoritat* dels estats membres cap a les organitzacions internacionals. És a dir, analitzen la capacitat que té l'organització internacional per a fer complir la seva autoritat als estats membres, condicionada a dos factors: el nombre d'estats membres i l'abast del seu *policy portfolio*².

Per a mesurar la delegació d'autoritat estableixen dues mesures diferents: **delegació** (*delegation*) entesa com fins a quin punt els estats membres cedeixen l'autoritat de prendre decisions a una part de l'organització (normalment un consell executiu) i **compartició** (*pooling*), que és el fet de prendre decisions conjuntament amb els estats membres i es troba en com els estats membres regulen la presa de decisions, els processos de ratificació i fins a quin punt són vinculants.

A finals de 2017, les dades de delegació en organitzacions internacionals s'estan revisant i no estan prou polides per a fer-les servir sense un procediment substancial de neteja, fora de l'abast d'aquests materials docents.

Lectura recomanada

Liesbet Hooghe; Gary Marks (2015). «Delegation and Pooling in International Organizations». *The Review of International Organizations* (vol. 10, núm. 3, pàg. 305-28).

⁽²⁾Que pot ser traduït com la «cartera de polítiques», entès com el tipus de coses que una organització internacional vol fer: es vol centrar en una única cosa o vol fer-ne moltes?

3. Llei internacional: tractats

Barbara Koremenos (2013) presenta una base de dades basada en una obra feta uns anys abans (Koremenos i altres, 2001) que s'anomena *The Continent of International Law*, i que conté tractats internacionals i té una aproximació basada en el dret. També en aquest sentit val la pena destacar la base de dades de tractats multilaterals de Gamble (2005).

Quant a aplicacions sectorials als tractats, podem trobar dades d'acords internacionals en el treball de Robert Mitchell, i de compliment de tractats en drets humans en Simmons (2009).

Lectures recomanades

Barbara Koremenos (2013). «The Continent of International Law». *Journal of Conflict Resolution* (vol. 57, núm. 4, pàg. 653-681).

B. Koremenos; C. Lipson; D. Snidal i altres (2001). «The Rational Design of International Institutions». *International Organization* (núm. 55, pàg. 761-799).

John Gamble (2005). «Comprehensive Statistical Database of Multilateral Treaties». *American Political Science Association Annual Meeting*.

Lectura recomanada

Beth A. Simmons (2009). *Mobilizing for Human Rights: International Law in Domestic Politics*. Cambridge: Cambridge University Press.

Bibliografia

Gamble, John (2005). «Comprehensive Statistical Database of Multilateral Treaties». *American Political Science Association Annual Meeting*.

Hooghe, Liesbet; Marks, Gary (2015). «Delegation and Pooling in International Organizations». *The Review of International Organizations* (vol. 10, núm. 3, pàg. 305-28).

Koremenos, Barbara (2013). «The Continent of International Law» [en línia]. *Journal of Conflict Resolution* (vol. 57, núm. 4, pàg. 653-681). <<http://journals.sagepub.com/doi/10.1177/0022002712448904>>.

Koremenos, B.; Lipson, C.; Snidal, D. i altres (2001). «The Rational Design of International Institutions». *International Organization* (núm. 55, pàg. 761-799).

Pevehouse, Jon C.; Nordstrom, Timothy; Warnke, Kevin (2004). «The Cow-2 International Organizations Dataset Version 2.0». *Conflict Management and Peace Science* (vol. 21, núm. 2, pàg. 101-119).

Simmons, Beth A. (2009). *Mobilizing for Human Rights: International Law in Domestic Politics*. Cambridge: Cambridge University Press.

Wallace, Michael; Singer, J. David (1970). «International Governmental Organization in the Global System, 1815-1964». *International Organization* (vol. 24, núm. 2, pàg. 239-287).

